

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **IT TRADE, a.s.**, se sídlem Štěrboholská 184/28, Praha 10, zast. JUDr. Karlem Fialou, advokátem se sídlem V Jámě 1, Praha 1, proti žalovanému: **Celní ředitelství Praha**, se sídlem Washingtonova 7, Praha 1, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 Af 5/2012,

t a k t o :

- I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 6 Af 5/2012, rozhodnout nejpozději **do 20. 11. 2014**.
- II. Žalobci **se přiznává** náhrada nákladů řízení **ve výši 1.800 Kč**, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „navrhovatel“) podal u Městského soudu v Praze dne 7. 2. 2012 žalobu proti celkem 22 rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 12., resp. 7. 12. 2011 ve skutkově i právně shodných věcech (celní zařazení zboží – inkoustové cartridge). Dne 28. 2. 2012 vzal navrhovatel žalobu částečně zpět, a to ohledně 20-ti rozhodnutí žalovaného. Městský soud tak má k projednání žaloby proti 2 rozhodnutím žalovaného.

Dne 16. 9. 2014 bylo Nejvyššímu správnímu soudu postoupeno Městským soudem v Praze podání navrhovatele ze dne 11. 9. 2014, obsahující návrh na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále „zákon o soudech a soudcích“).

Navrhovatel poukazuje na to, že žalobu podal dne 7. 2. 2012, poté ji vzal podáním ze dne 28. 2. 2012 v podstatné míře zpět, předmětem přezkumu tak zůstala dvě rozhodnutí žalovaného. Dne 25. 2. 2012 byla právnímu zástupci navrhovatele doručena výzva soudu ke sdělení, zda navrhovatel souhlasí s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání; k této výzvě navrhovatel dne 7. 6. 2012 sdělil, že s rozhodnutím bez jednání nesouhlasí. Dne 26. 11. 2013 zaslal navrhovatel soudu žádost o sdělení stavu řízení, na což mu bylo přípisem ze dne 29. 12. 2013 odpovězeno, že jeho žalobě předchází celá řada napadlých věcí a tudíž není možné odhadnout horizont, kdy bude jednání nařízeno. Na základě této skutečnosti požádal navrhovatel dne 16. 12. 2013, aby soud rozhodl bez jednání.

Vzhledem k tomu, že dosud nebyl ve věci učiněn žádný právní úkon ze strany soudu ve věci samé, navrhovatel má za to, že dochází k průtahům v řízení a k porušení práv zakotvených v čl. 38 Listiny základních práv a svobod. Navrhovatel tedy podává návrh dle ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, a požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil Městskému soudu v Praze lhůtu pro provedení úkonu, a to rozhodnutí ve věci samé bez nařízení jednání, a to do 31. 10. 2014.

Městský soud v Praze v písemném vyjádření k návrhu dle ust. § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích uvedl, že v 6. senátu, který ve věci rozhoduje, této podané žalobě předchází dosud nevyřízené žaloby a věci jsou projednávány dle pořadí nápadu, s výjimkou věcí s přednostním režimem projednání; v daném případě přitom nebyly shledány závažné důvody pro přednostní projednání věci. Ke dni 1. 9. 2014 předmětné žalobě předchází 200 nevyřízených věcí.

Nejvyšší správní soud ověřil skutečnosti v návrhu uvedené z předloženého soudního spisu, a dospěl k závěru, že návrh je důvodný.

Žaloba napadla u Městského soudu v Praze dne 7. 2. 2012; dne 28. 2. 2012 vzal navrhovatel v podstatné části žalobu zpět. Dne 1. 3. 2012 uhradil navrhovatel k výzvě soudu soudní poplatek. Dne 18. 5. 2012 zaslal vyjádření k žalobě žalovaný, současně předložil správní spis. Dne 24. 5. 2012 zaslal soud navrhovateli informaci o řízení vč. poučení o postupu dle § 51 s. ř. s.

Další úkony v řízení ve věci samé soudní spis neobsahuje; posledním úkonem je přípis soudu ze dne 29. 11. 2013, v němž je navrhovatel srozuměn s okolnostmi stavu řízení.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v platném znění, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odstavce 8 cit. ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud již opakovaně konstatoval, že průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu postupem soudu (či více soudů) k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu. V řízení podle § 174a odst. 6 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Nejvyšší správní soud na tomto místě konstatuje, že nikterak nepochybně, že soud je povinen vyřizovat věci podle pořadí nápadu, nicméně odkazy soudu na pořadí vyřizovaných

věcí a počty dosud nevyřízených předcházejících věcí bez dalšího zásadně nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu Ústavního soudu, který opakovaně ve svých rozhodnutích uvádí, že „*průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (viz např. nálezy sp. zn. IV. ÚS 55/94, nálezy sp. zn. I. ÚS 663/01, nálezy sp. zn. III. ÚS 685/06, nálezy sp. zn. IV. ÚS 391/07 a další).

Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je rozhodující, že žaloba byla podána již 7. 2. 2012, navrhovatel uhradil soudní poplatek; žaloba nevykazovala vady, které by bylo třeba odstraňovat. Ve věci se jedná o posouzení právní otázky – sazební zařazení konkrétního zboží, není sporu o stavu skutkovém. Jedná se o řízení bez účasti jiných osob na řízení zúčastněných.

Posledním úkonem ve spise Městského soudu v Praze je výzva a poučení ze dne 24. 5. 2012.

Ze soudního spisu vyplývá, že Městský soud v Praze bezprostředně po obdržení žaloby učinil veškeré potřebné procesní úkony, jichž je pro další řízení třeba, disponuje správním spisem i vyjádřeními navrhovatele i žalovaného.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem a důrazem na složitost věci, jakož i s ohledem na postup navrhovatele v řízení, který se nikterak negativně nepodílel na délce řízení, a na dosavadní postup soudu, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro vydání rozhodnutí. Nejvyšší správní soud tak učinil rovněž s přihlédnutím k vyjádření soudu, z něhož, s ohledem na odkaz stran 200 nevyřízených předcházejících věcí, nelze předvídat vydání rozhodnutí ve věci navrhovatele v době, která by mohla být v intencích čl. 38 Listiny základních práv a svobod považována za dobu přiměřenou.

Návrh navrhovatele byl uznán jako oprávněný; ve smyslu poslední věty § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, hradí náklady řízení o něm stát. Z obsahu spisu soud zjistil, že zástupce navrhovatele učinil jeden úkon (podání návrhu). Soud rozhodl tak, že se navrhovateli náhrada nákladů řízení přiznává ve výši 1 x 1.500 Kč a 1 x 300 Kč, celkem 1.800 Kč [dle § 9 odst. 1 a dle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Zástupci navrhovatele tak bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu náhrada nákladů řízení ve výši 1.800 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 29. září 2014

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu